

[Ingomar Petersen.]

gå med til det, for principielt mener jeg, at venstre egentlig går imod disse ydelser. Det er også et administrationsapparat uden lige, vi har fået opbygget. Jeg mener, at det principielle i det må være, at vi når frem til et fornuftigt huslejeniveau i dette land, uden at vi skal til at udbetale boligsikring, og de ting, hvormed man skal hjælpe den svageste del af befolkningen, kan nok klares på en meget mere forenklet måde end den, vi har i dag.

Og så undrer det mig meget, at hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti her står og beklager, at skiltningen er sløjfet. Jeg kunne ikke få andet indtryk af hr. Arne Bjerregaards ordførertale, end at han egentlig var mest stemt for det af ministeren i sin tid fremsatte forslag med skiltningen, og jeg vil da egentlig godt spørge hr. Arne Bjerregaard, om han agter at genfremsætte ministerens oprindelige forslag for at få skiltningen indført i dette land.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg agter ikke at fremsætte noget ændringsforslag til tredje behandling af dette amputerede lovforslag, som kommer til at foreligge efter behandlingen her, men jeg står ved, hvad jeg har sagt, at det er uhenigtsmæssigt at gennemføre en registrering uden at få denne skiltning. Om det er hensigtsmæssigt med denne registrering, har jeg sådan set aldrig udtalt mig om, men skal vi have den, må vi nødvendigvis have en ordentlig markering af, hvor de enkelte lejligheder er i systemet.

Så vil jeg da gerne, nu jeg er her, spørge boligministeren, som sagde, at kommunerne er tilfredse — ja, det er vel så som så: kan man bruge et register med en fejlprocent på op til 20 og måske derover til at erstatte de tidligere skemaer, som vi hentede oplysninger ind på? Og tør ministeren bygge fremtidige lovgivninger på så mangelfulde oplysninger som dem, der vil fremkomme, når vi har så stor en fejlprocent?

Boligministeren (Helge Nielsen):

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg sige, at jeg tror heller ikke, jeg sagde, at kommunerne var tilfredse, uden at jeg dryppede lidt malurt i bægeret. Jeg sagde, at de havde været mere tilfredse, hvis de havde

fået skiltningen, og også Danmarks Statistik havde været mere tilfredse, hvis de havde fået skiltningen, men det, jeg gav udtryk for, var, at de hellere vil leve med denne lovgivning uden skiltningen end slet ikke få loven, for det havde været dårligere for dem. Derfor udtrykker de tilfredshed med, at det dog lykkedes at komme igennem på dette lidt begrænsede grundlag.

Det er vor opfattelse, og den tror jeg også deles af andre, at man ved hjælp af dette lovinitiativ kan komme fejlprocenten bedre til livs, og jeg ved, at man fra de forskellige myndigheders side vil bestræbe sig på at få nedsat den fejlprocent, der har været tale om, og som hr. Arne Bjerregaard her nævner.

Til hr. Ingomar Petersen vil jeg først sige, at det er ikke korrekt, når hr. Ingomar Petersen siger, at der ikke er brug for dette til det grundlæggende arbejde som samordningen af sociale udgifter og skatter. Det er jo simpelt hen ukorrekt. Og så vil jeg godt spørge, om det, hr. Ingomar Petersen her var lidt inde på med skiltningen, var en klar indrømmelse af, at det, der blev skrevet i Erhvervsbladet, var urigtigt, at det var bevidst eller ubevidst urigtigt, det, hr. Ingomar Petersen skriver i Erhvervsbladet.

Jeg skal ikke citere, men hr. Ingomar Petersen siger, at der skal opsættes et skilt på hver eneste entrédør, og så kommer der, hvad der skal være.

Jeg beder hr. Ingomar Petersen om herfra endnu en gang at svare på, om det ikke var forkert vejledning af borgerne, og at det, der var tale om, hvis hr. Ingomar Petersen havde læst betænkningen, var et skilt, hvor der stod enten 1-2 eller 1-3, altså et skilt med højst to tal på og en streg, og ikke, som hr. Ingomar Petersen talte om, skilte til 40-50 kr. stykket, ikke en udgift til 100 mill. kr., men en meget, meget mindre og minimal udgift.

(Kort bemærkning).

Ingomar Petersen (RV):

Begrundelsen for skiltningen på entrédørene har været, at de mennesker, som boede i de enkelte lejligheder, skulle være klare over, hvilket registreringsnummer de havde.

Nu vil man ikke sætte skilte op, men man vil tilsende hver eneste lejer i dette land en skrivelse om — og det skal være kommuner-